

SURINAAMSCHIE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 6 Augustus 1840.

(28223) De volgende Personen hebben op heden ter Gouvernements Secretarij aanteekening gedaan van hun voorgenomen vertrek uit de Kolonie:

DAVID DUNCAN. — En
JACOBUS MICHAEL PRENGER.
De Gouvernements Secretaris,
G. S. LE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 7 Augustus 1840.

(28690) De Persoon van PHILIP JACOB BOAS, heeft op heden aanteekening gedaan, van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

Verkoopung voor Afbraak.

De Administrateur van Financien, zal op aanstaande Vrijdag, den 14den dezer, des morgens ten negen ure, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, voor afbraak doen verkoopen:

HET GEBOUW, STAANDE AAN DE
WATERKANT, GENAAMD DE
KABRIETEN WACHT;

Op de conditien en voorwaarden, welke bij genoemden Vendumeester ter inzage liggen.

Paramaribo, den 6 Augustus 1840.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(28696) De Exploiteur bij het Gerechtshof te Suriname, zal op Vrijdag den 14den Augustus 1840, des voormiddags om negen uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Gerechtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven, met namen: Eduard, Geluk, Theresia, Grewa en Fannij, bekend ten name van L. FESSLER, doch het eigendom van E. NAHAR.

Paramaribo, den 8 Augustus 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

J. G. KRAMER

heeft ontvangen en biedt de navolgende WIJNEN ter Koop, als:

CÔTE RÔTIE, ROODE HERMITAGE,
PORT WIJN, PETIT BOURGOGNE,
WITTE- en ROODE MUSCAAT-WIJN,
St. ESTEPHE MEDOC, CHATEAUX
HAUTBRION, VILLENEUWE CATEAU
DE CANTEMERLE, MIRMAN le VIN DE
St. ESTEPHE, gesorteerd in kistjes van

12 flacons, heele- en halve oxhoofden extra BORDEAUX WIJN, St. EMIL-LON en CHATEAU LOUVIERRE in kisten van 50 flesschen, HOCHHEIMER-, NIERENSTEINER-, LAUBENHEIMER, en andere RHIJNWIJNEN, MADERA- en TENERIFFE WIJN.

EN IN VOORRAAD:

PROVISIEN, KRUIDENIERSWAREN, DRANKEN, VERFWAREN, en OLIE, STUKGOEDEREN, TABAK, SIGAREN, SNUIF en meer andere GOEDEREN. (28235)

Paramaribo, den 7 Augustus 1840.

Wordt te Huur aangeboden:

Het HUIS en ERF, aan de Steenbakkerijstraat, aankomende den uitlandigen Heer C. C. GRAANSMA, nadere informatie te bekomen bij

(28236) C. R. BERNER qq.

A. SALOMONS,

Vendumeester,

zal MORGEN om 9 uren, verkoopen: PROVISIEN, STUKGOEDEREN, — HOORNBEESTEN en 4 extra GANZEN. — Alsmede den Neger PRIMO, aankomende de Heeren GEBROEDERS REELFS. (28707)

Burgerlijke Stand.

Gedurende de maand Julij 1840, zijn in den Burgerlijken Stand ingeschreven, als:

GEBOREN:

Van het Mannelijk geslacht 5 personen.
" " Vrouwelijk " 12 "

17, wettige 7.

OVERLEDEN:

Van het Mannelijk geslacht 10 personen.
" " Vrouwelijk " 4 "

14.

Levenloos geboren: 1.

Gehuwd..... 3 Paar.

NAAMLIJST DER PERSONEN, die gedurende de maand Julij 1840, in den Burgerlijken Stand, alhier aan Paramaribo, zijn ingeschreven, als:

GEBOREN:

Den 29sten Junij, Louisa Cornelia Westmaas, echtgenoot van Johannes Antonius Mertens, dochter.

Den 1sten Julij, Christina van Bruchem, dochter.

Den 2den, Johanna Rincke, echtgenoot van Anthony Wildeboer, zoon.

Den 4den, Helena Samson, echtgenoot van Philip Heilbron, dochter.

Den 5den, Rebecca Carrillo de Mattos, zoon.

Den 6den Esther Gualtina Wonder, echtgenoot van Gauke van Polen Hullemann, dochter.

Den 7den, Cornelia Magdalena Poederoy, d.

Den 9den Francina Cicilia van Herbol, dochter.

Idem, Anna Clasiina Sagwijn, zoon.

Den 10den, Maria Francina van der Steede, dochter.

Den 11den, Marie van Conolly, zoon.

Den 13den, Johanna Elisabeth Soesman, echtgenoot van William Brand Flu, dochter.

Den 19den, Theodora Faerber, dochter.

Den 23sten, Johanna Petronella Linck, dochter.

Den 26sten Helena Maria Wilhelmina Jacobs, echtgenoot van Berend Heinrich Klosterman, dochter.

Idem, Rebecca Pos, echtgenoot van Samuel Isaak van West, dochter.

Den 27sten, Louisa del Prado, zoon.

LEVENLOOS GEBOREN:

Den 17den Julij. Het Kind van het Maanlijk geslacht van Ernestus Isabella von Rieben.

OVERLEDEN:

Den 2den, Paulina Kramer, 44 jaren.

Den 7den, Johannes Theodorus, zoon van Jacobus Jongeneel en Dina Schandt, 2 jaren en 3 maanden.

Idem, Gerhard, zoon van Anthony Wildeboer en Johanna Rincke, 6 dagen.

Den 14den, Andrus Thomas Boysen, 45 jaren.

Den 17den Helena de Heij, 15 jaren.

Den 18den, Isak Arrias Jr., zoon van Isak Arrias en Rachel de la Parra, 6 jaren.

Den 21sten, Gualtherus, zoon van Anna Clasiina Sagwijn, 12 dagen.

Den 22sten, Hendrik Joseph, zoon van Maria van Pohl, circa 4 maanden.

Idem, Carel Rouerre, naar gissing 50 jaren.

Idem, John Collen, zoon van Hugh Campbell en Anna Maria Coetze, 11 maanden.

Den 27sten, Ribca Abraham Bueno de Mesquita, weduwe Jacob Henriques Coutino, 69 jaren.

Idem, Carolina Frederica Sander, 11 jaren.

Idem, Hendrik Isaak van Visser, 50 jaren.

Den 31sten, Willem Frederik Mutzel, 30 jaren.

Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

AMSTERDAM, 4 Junij.

De overgrootste meerderheid der Tweede Kamer heeft, te regt en gelijk het wel niet anders te verwachten was, geoordeeld, dat art. 232 der Grondwet slechts van toepassing is op de beraadslagingen der Tweede Kamer over veranderingen in de Grondwet, wanneer die Kamer in dubbelen getale vergaderd is. Woog het handhaven der Grondwettelijke voorschriften niet hooger bij ons dan elke andere overweging, dan zouden wij het betreuen, dat de uitspraak der Kamer over den waren zin van art. 232, het gevolg heeft gehad, dat een ontwerp kracht van wet hebbe bekomen, waarbij is uitgemaakt dat de afgevaardigden van Limburg en Luxemburg niet zullen worden opgeroepen om deel te nemen aan de herziening eener Grondwet, die de regering verklaarde hetzelfde menigmaal, voor de ingezetenen der provincien van volle kracht is gebleven.

Dusdanige ongrondwettige maatregel kan niet vergoelikt worden door redeneringen, ontleend uit de moeilijkheid om die afgevaardigden alsnog op te roepen. De onmogelijkheid van zoodanige oproeping had men behooren te betoogen, en daarmede alleen hadden de Staten-Generaal zich behooren te vreden te stellen. Zij klagen nu in het vervolg niet meer over onregelmatige handelwijzen van de regering. Zij hebben zelve handen aan het werk geslagen om de bres te helpen maken, door welke alle verdere inbreuken op de Grondwet in ver-

volg van tijd zullen binnensluipen. Indien de dubb. te vergadering doorbrongen is van het hoog gewigt harer taak, dan zal zij beletten, dat de eerste bladzijde der geschiedenis van het nieuwe tijdvak, hetwelk wij thans betreden, aanvangt met het verhaal eener ongrondwettige daad, gelijk deze.

ANECDOTE, BETREFFENDE LODEWIJK XVIII.

De aanhangers der Bourbons hadden, na de zoogenaamde *honderd dagen* de vrienden van Napoleon aan het hof der *Tuileries* vervangen.

Een talrijk gezelschap uit misnoegde Keizersgezinden bestaande, was in de zalen van den hertog van R. vereenigd. Het gesprek liep over hunne verwijdering van het hof en de weinige hoop, die er bestond, om tusschen den ouden en den nieuwen adel eene verbroedering te bewerkstelligen. Eensklaps opent zich de dubbele deur van de zaal, en een kamerdienaar roept met eene daverende stem: *In naam des Konings!*

Eik staat op, en beschouwt als eenen booschapper van vrede en verzoening den kamerdeurwaarder (huissier de la Chambres) van Lodewijk XVIII, die den hertog nadert en hem eene brief met het Koninklijk wapen verzegeld ter hand stelt. Hij verbreekt het zegel, en leest zijnen gasten, om hem gegroeped, het volgende voor:

»De Koning zal morgen na de misden hertog van R. ontvangen.

(Gel.) LODEWIJK.

Na het vertrek van den bode, verdiepte men zich in allerlei gissingen omtrent deze eerste opening van het hof, en schiedde laat in den nacht, na overeengekomen te zijn den volgenden avond te vergaderen, om den uitslag der gewigtige bijeenkomst te vernemen.

De hertog liet zich des morgens een exemplaar der *Oden* van Horatius brengen, welke hij met aandacht doorleefte, wetende, dat de Monarch hierin doorkneet was, en dat derzelver bestudering zijn geliefkoosd tijdverdrag uitmaakte. Voorts beval hij zijnen kamerdienaar in zijn kapsel de poeder niet te bepalen, en het den vorm van *le pigeon*, toen onder de ouderwetse edelmieden in zwang, te geven.

Toen de hertog van R., eerste minister des Keizers, de zalen der *Tuileries* doorging, verwelkomde hem een zwerm hovelingen met diepe buigingen, hem eerbiedig den doortocht vrij latende. Thans scheen men ter naauwernood zijne tegenwoordigheid te bemerken, en met moeite drong hij door de menigte geborduurde rokken, alvorens 's Konings vertrek te bereiken.

Men dient hem aan. De Koning geeft eene wenk aan de heeren Blacas, Laghitre en d'Ambrugeau, die zich glimlagchend verwijderen. De deur wordt gesloten, en de minister van het keizerrijk bevindt zich alleen met Lodewijk XVIII.

»Neem plaats, mijnheer de hertog.» — »Sire, mijn pligt is om voor Uwe Majesteit overleidend te blijven staan.» — »Neem plaats, ik begeer zulks.» — Sire, de eerbied...» — »Ga zitten, zeg ik u, wij hebben lang te zamen te spreken.»

De hertog gehoorzaamt, en wacht in eene eerbiedige houding, dat het den vorst behage het onderhoud te beginnen.

»Gij zijt, mijnheer de hertog, langen tijd minister der politie van Bonaparte geweest?»

»Sire, Z. M. de Keizer Napoleon had mij de eer aangedaan mij met eenen hoogen post te bekleeden.»

»Verre van mij de gedachte om uwe trouw te laken; ik eer de getrouwe dienaar. Maar Frankrijk is weder in het bezit van zijne wettige vorsten; gij zijt thans mijn onderdaan, hertog, en uit dien

hoofde begreep ik, dat gij mij eene hoogst gewigtige dienst zult bewijzen.»

»Uwe Majesteit stelle mijne trouw op de proef.»

»Bedenk wel, dat uw antwoord op de vraag, die ik u doen zal, opregt behoort te zijn.»

»Ik wacht op uwe bevelen, Sire.»

»Het ongeluk der vorsten is, hertog, om, zoowel in voor- als in tegenspoed, van verraders omringd te zijn.»

»Sire, ik zie niet in, hoe...»

»Ik voed eenen twijfel, dien gij alleen in zekerheid kunt veranderen, en verzoek u nogmaals om de grootste opregtheid aan den dag te leggen.»

»Ik zweer het u, Sire.»

»Ik heb besloten, dat gij niet uit mijn kabinet zoudt gaan; alvorens mij den ellendige te hebben bekend gemaakt, die zijnen ongelukkigen Koning, in Engeland gebannen, verried, en briefwisseling met u hield.»

Sire, ik was verre van deze vraag te verwachten,» antwoordde de oud minister der keizerlijke politie, doodsbleek wordende.

»Welnu, mijnheer de hertog, de Koning verbeidt uw antwoord.»

»Het doet mij innig leed, Uwe Majesteit hierop niet te kunnen antwoorden, maar de eer maakt mij het zwijgen tot eenen duren pligt.»

»De nacht verschaft goeden raad, hertog; morgen zult gij weder hier komen, en in ons beider belang hoop ik uwe halsstarrigheid te overwinnen.»

De hertog van R., in zijn hotel teruggekeerd zijnde, sloot zich in zijne kamer op, en wilde niemand der door de nieuwsgierigheid gelokte bezoekers bij zich ontvangen.

Den volgenden morgen, op het bepaalde uur, verscheen hij op nieuw bij den Koning.

»Welnu, mijnheer, heeft een nacht aan overdenkingen gewijd u bewogen om aan mijn verzoek te voldoen?»

»Ik heb dien noodlottigen nacht doorgebracht, Sire, met te betreuren, dat Uwe Majesteit niet de trouw van haren onderdaan op de proef heeft gesteld, door van hem eene *mogelijke* zaak te vorderen.»

»Gij volhardt derhalve in uwe weigering?»

»Ja, Sire.»

»Wij zullen u wellicht handelbaarder maken; — herkent gij dit schrift?» vervolgt de monarch, een pak brieven op zijn bureau nemende.

»Sire, zij zijn van mijne hand geschreven.»

»En deze?»

»Mijne verwondering is zeer groot; — dit is ook mijn schrift.»

»Onderzoek ze nauwkeurig, mijnheer, en gij zult de zekerheid hebben, dat dit de gansche briefwisseling uitmaakt, die gij met uwen agent te Hartwell onderhield. Tel ze wel, geene enkele brief ontbreekt; gij ziet, dat ik niet ver van af ben van de waarheid te kennen, en echter wil ik die uit uwen mond vernemen. Nog eens, hertog, den naam van dien verrader?»

»Uwe Majesteit hebbe deernis met mijne verlegenheid.»

»In plaats van eenen misdadiger zijn verdiende loon te laten ontgaan: wilt gij derhalve, dat mijne vermoedens alle de deelgenoten mijner ballingschap treffen.»

»Nimmer zag men zulk eenen moeilijken toestand als die, waarin ik mij bevind.»

»Om alle uwe bedenkingen te doen ophouden, zal ik het bedrag der sommen vermelden, door u aan uwen agent overgezonden? Is het niet 332,000 francs?»

»Hemel! wie heeft Uwe Majesteit zoo goed kunnen onderrigten!»

»En gij aarzelt nog te bekennen!»

»Veroorloof mij, Sire, mij te verwijderen.»

»Een oogenblik, mijnheer de hertog, een oogenblik; ik zie wel, dat ik, om uwe onverklaarbare halsstarrigheid te overwinnen, mijne toevlugt tot buitengewone middelen moet nemen.»

Lodewijk XVIII schrijft daarop op een vel papier het volgende, dat hij onmiddellijk den hertog voorlegt:

»De Koning van Frankrijk verzoekt den hertog van R. hem den naam van den verrader te openbaren, die hem zijne staatsgeheimen verkocht.»

Op den aanblik van dit vorstelijk handschrift ontroert de hertog van R...., en met een bevende hand geeft hij den monarch over.

Bij het geschrevene voegt Lodewijk nog het volgende:

»Indien de hertog de bevelen des Konings wederstaat, zal hij welligt aan de smekingen van 's vorsten boezemvriend, den hertog van Blacas, gehoor geven.

»Sire!» riep de oud-minister des gevallen Keizers uit, »het papier met verbazing aanschouwende, ik blijf verstond; deze briefwisseling in uwe handen... die naam van Blacas... dit schrift zoo gelijkende, naar dat... mijne denkbeelden zijn geheel verward... en...»

»En gij zoudt gaarne het woord van dit raadsel uit mijnen mond vernemen, niet waar, hertog? Kom aan, ik zal openhartiger zijn dan gij. Weet dan, dat de bespieder van Bonaparte, uwe correspondent van Hartwell, niemand anders is dan Lodewijk de achttiende van dien naam, Koning van Frankrijk en Navarra. De nood had mij gedwongen om mijn schrift te veranderen, dat, gelijk gij zien kunt, onkenbaar is. De sommen, die gij mij overzondt, werden onder de arme uitgewekenen, in het land der ballingschap tegen kommer en ellende worstelende, verdeeld; en zonder het te weten zijt gij deelgenoot aan menige weldaad geweest. Dit geheim was slechts aan een' enkel persoon, aan mijnen trouwen Blacas, medegedeeld, en hierin hebt gij grovelijk gedwaald, mijn waarde hertog. Hoe hebt gij kunnen denken, dat deze waardige edelman zich voor goud tot het verachtelijke vak van bespieder zou vernederen?»

Goede Raad.

In 't eten zijt gij vlug en in het loopen traag, Eet met uw voeten, man! en loop met uwe maag.

Hoe menig, die de weelde tartte,
Geen' gelddorst toeliet in zijn harte,
Viel door de zucht naar watergoud I
Vergatend, dat, hoe meer men stijge,
Hoe min men vrienden om zich krijgje.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumcester
M. A. KEIJSER.

Woensdag, 5 Augustus 1840.

De PLANTAADJE BERGERAC, met derzelver
GEBOUWEN, 5 koppen SLAVEN, enz., gelegen
in rio Commewijne. — f 2700. — OPGEHOUDEN.

Ter Kastelenije van het Gerechtshof.

Vrijdag, 7 Augustus 1840.

Het HUIS en ERF, aan de Waterkant, La. C.
No. 96; aankomende ELEAO NAHAR. — f 5250.
JAEI NAHAR.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 5den dezer, de Engelsche Schoener *Guiana*,
Kapt. C. Rischel, van Demerary, hebbende 5
dagen reis; Passagiers: de Heeren A. Cameron,
Archabale Cameron en M. D. Sauches.

Den 7den, de Schoener onder Nederl. Vlag *Jan*
Ernst, Kapt. J. A. de Haseth, van Orléans, hebbende
21 dagen reis; Passagiers: de WelEdel Gestr. Heer J. F.
Cassa, Majufvr. Maria Elisabeth Lamsin, belevens de
Stavin Jeanet, aankomende J. A. de Haseth.

Idem, de Nd. Am Brik *Harvest*, Kapt. J. Parrott,
van Boston, hebbende 36 dagen reis.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.